

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego K. T. W.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w G.,
- 3) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 lipca 2014 r.,

postanawia:

**I. wydać opinię, że zarzut protestu dotyczący niewłaściwego
ustalenia wyników głosowania jest niezasadny,**

**II. w pozostałym zakresie pozostawić protest bez dalszego
biegu.**

UZASADNIENIE

K. T. W., jako wyborca uprawniony na podstawie art. 82 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.), wniósł w ustawowym terminie do Sądu Najwyższego protest przeciw ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r., wskazując, iż zachodzi „podejrzenie nierzetelnego przeliczenia głosów albo sfalszowania [jego]

karty do głosowania”. Podniósł, że oddał ważny głos na kandydatkę P. P. J. - nr [...] na liście nr [...] Komitetu Wyborczego [...]. Po ogłoszeniu wyników wyborów okazało się jednak, że kandydatka ta uzyskała zero ważnych głosów.

Państwowa Komisja Wyborcza oraz Prokurator Generalny wnieśli o wydanie postanowienia zawierającego opinię, że zarzuty protestu są zasadne, lecz naruszenie przepisów ustawy nie miało wpływu na wynik wyborów.

Okręgowa Komisja Wyborcza wniosła o nieuwzględnienie protestu. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Najwyższy dopuścił dowód z oględzin kart do głosowania w Okręgu Wyborczym Nr [...] w obwodzie Nr [...] w S. w celu ustalenia liczby ważnie oddanych głosów na kandydatkę do Parlamentu Europejskiego z listy nr [...] – P. P. J., przy czym dowód ten przeprowadził w drodze pomocy sądowej przez Sąd Rejonowy w S. W wyniku dokonania przez ten Sąd w dniu 8 lipca 2014 r. oględzin kart do głosowania stwierdzono, że wśród nich nie występuje żaden ważnie oddany głos na wskazaną kandydatkę, znajduje się natomiast jeden głos nieważny z uwagi na to, iż „znak ‘x’ został postawiony w kratce z lewej strony wszystkich kandydatów z list nr od 1 do 5”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 100 ust. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 78, poz. 483), zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów określa ustawa. Z kolei zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Ustawa - Kodeks wyborczy w art. 82 § 1 stanowi, że przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby protest może być wniesiony z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

Z twierdzeń wnoszącego protest wynika, że w pierwszym rzędzie kwestionuje on ważność wyborów w okręgu wyborczym z uwagi na naruszenie przez Obwodową Komisję Wyborczą nr (...) w S. przepisów dotyczących ustalenia wyników głosowania w tym obwodzie poprzez nieprawidłowe obliczenie liczby głosów ważnych oddanych na kandydatkę z listy kandydatów zgłoszonych przez Komitet Wyborczy [...]. (lista nr [...]). Zarzut ten należy uznać za niezasadny. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że nie doszło do naruszenia art. 71 § 1 Kodeksu wyborczego, gdyż po pierwsze - prawidłowo ustalono, iż na kandydatkę P. P. J. nie oddano żadnego ważnego głosu oraz po drugie - oddano na nią jeden głos nieważny. Niezależnie od tego należy zauważyć, że ponieważ Komitet Wyborczy [...] w ogóle nie uczestniczył w podziale mandatów do Parlamentu Europejskiego, nawet błędne ustalenie wyników głosowania w obwodzie nr [...] w S. w zakresie wskazywanym przez wnoszącego protest nie mogłoby mieć wpływu na wynik wyborów (por. w tym zakresie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2011 r., III SW 54/11, OSNP 2012 nr 11-12, poz. 159).

Z powyższych względów wydano opinię jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 242 § 1 i 2 w związku z art. 336 Kodeksu wyborczego.

W dalszej kolejności wnoszący protest formułuje podejrzenie „sfalszowania karty do głosowania”, a więc dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na ustalenie wyników głosowania.

W myśl art. 241 § 3 w związku z art. 336 Kodeksu wyborczego, treść protestu wyborczego powinna obejmować sformułowanie zarzutów, o jakich mowa w art. 82 § 1 Kodeksu oraz przedstawienie lub wskazanie dowodów na ich poparcie. Przedmiotowy protest tych wymagań nie spełnia, gdyż - ograniczając się do postawienia zarzutu „podejrzenia sfalszowania karty” - wnoszący protest nie wskazuje w nim żadnego materiału dowodowego dla wykazania zasadności tak sformułowanego zarzutu. Taki brak powoduje niespełnienie warunków określonych w art. 241 § 3 Kodeksu, a jego konsekwencją jest pozostawienie dotkniętego nim protestu bez dalszego biegu z mocy art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego.

